

ע"פ 6691/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6691/17

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא

המערער: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

בקשה לתיקון פסק דין מטעם המשיבה 1 מתאריך 28.01.2020; תגובה מטעם המערער מתאריך 04.02.2020; תשובה מטעם המשיבה 1 מתאריך 11.05.2020 לתגובה מטעם העותר

בשם המערער: עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבים: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

עמוד 1

1. בפנינו בקשה לתיקון פסק דין, בגדרה המשיבה 1 מבקשת כי בפסק דינו מתאריך 23.01.2020 (להלן: פסק הדין) יפורסם שמו של המערער, חלף הגדרתו כ"פלוגי", וזאת בטענה כי בעבר לא ניתן צו שאסר על פירסום שמו.

2. בהתאם להחלטה שהורתה לו לעשות כן - המערער הגיבלבקשה הנ"ל, וטען כי בהתאם לסעיף 68(ב)(4) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984(להלן: חוק בתי המשפט) - לבית המשפט נתונה סמכות לאסור על פרסום פרטי נאשם לשם הגנה על קטינים וחסרי ישע. בתוך כך נטען כי בעניינו, מכח הסעיף הנ"ל, כפי שב"כ המערער קורא אותו - יש שתי קבוצות של נפגעים-בכח:

א) המתלוננים, ומאחרשחלפו כשנתיים ומחצה ממועד פרסום הכרעת הדין המקורית, הרי שפרסום פרטי המערערצפוי להציףמחדש לגביהם את הטראומה שהם עברוכקטינים על פי קביעות פסק הדין, ועלול לחדש את העיסוק בכך בקרב החברה הסובבת אותם;

ב) ילדיו של המערער(שבעה ילדים בגילאים: 2, 3.5, 5.5, 7.5, 10, 12 ו-13).לטענת המערער, הרשעתו ושליחתו למאסר גרמובעבר לנידוי חברתי של ילדיו, והדבר הסב להם נזק נפשי וחברתי קשה, שבעקבותיו הם נדרשו לעבור טיפול שיקומי ממושך.

המערער צירף לתגובתו בהקשר זה מכתב של מנהל בית הספר בו לומדים ארבעה מילדיו, מכתב ממורה של שלושת מילדיוומכתבים של שתי מטפלות באשר למצבם של שניים מהילדים- מכתבים שמהם עולה כי פרסום מחודש של הפרשה, תוך זיהוי פרטי המערער יגרמו לנסיגה במצבם הנפשי של ילדיו.

נוכח האמור לעיל -המערער טען כי איסור פרסום שמו מוצדק כדי להגן על שתי הקבוצות הנ"ל.

3. בשים לב לאמור בתגובת המערער הנ"ל - ביקשנו כי המשיבה 1 תגיב לדברים, ובא-כוחה עשה כן בתאריך 11.05.2020 (לעיל ולהלן: התשובה).

במסגרת התשובה-המשיבה 1ציינה כי החלטות בית המשפט המחוזי בהליך שהתקיים בעניינו של המערער וכן החלטות אחרות של בית משפט זה פורסמו תוך ציון שם המערער. בהקשר זה נטען כי מכאן יש ללמוד שלא הוטל צו איסור פרסום על שמו של המערער ויש בכך כדי לדחות את עמדתו של המערער בנושא.

עוד נטעןבתשובה כי סעיף 68(ב)(4) לחוק בתי המשפט, עליו מסתמך ב"כ המערער בטיעונו, מתייחס לסמכות בית המשפט להורות על סגירת דלתיים תוך כדי ניהול ההליך, וכי לא ניתן להורות בדיעבד על סגירת הדלתיים לצורך איסור פרסום שמו של המערער. בנוסף, לשיטת המשיבה 1, הסעיף הנ"ל מתייחס רק להגנה על קטין שההליך נוהל בהקשר אליו (כמתלונן), ואין להרחיב את פרשנותו של הסעיף גם לקטינים, שהם ילדיו של המערער. יתר על כן,המשיבה 1 איזכרה בתגובתה מספר החלטות, בגדרן נדחו בקשות לאיסור פרסום שהוגשו בשל טענה לפגיעה בילדיהם של החשודים, או הנאשמים.

לבסוף, המשיבה 1 גרסה, באשר לטענת המערער לפיה יש להימנע מפרסום שמו לטובת המשיבים 2-4, נפגעי העבירות- כי יש חשיבות לפרסום שמו של המערער לצורך הבהרה כי המשיבים 2-4 הם הנפגעים מהפרשה, נושא ההרשעה, וכי לא מדובר בעלילת כזב מצידם.

4. לאחר הצגת הרקע וטענות הצדדים - נלבן עתה את הדברים.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה שלפנינו ובתגובות שבכותרת - הגענו למסקנה כי יש לדחות את הבקשה, כך שהמערער יישאר מוגדר כ"פלונני", כפי שנכתב בפסק הדין.

להלן תובא בקצרה ההנמקה לקביעה זו.

6. סעיף 68(ב)(4) לחוק בתי המשפט קובע כדלקמן:

68. "ב) בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך באחת מאלה:

(4) לשם הגנה על עניינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368א לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 (בחוק זה - חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות);"

(ההדגשה שלי - ח"מ).

מיום 7.12.1989

תיקון מס' 10

סעיף 70(א) לחוק בתי המשפט משלים את האמור בסעיף 68 הנ"ל ומורה כי אין לפרסם דבר - על מה שהתנהל בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט, ובמקרה זה החסינו בפסק הדין את שמותיהם של הקטינים הנפגעים ואת מקום מגוריהם כדי למנוע את אפשרויות זיהויים, וכן את שמו של המערער לשם מימושה של אותה תכלית.

נוכח הטיעונים שהועלו ע"י הצדדים - ננתח איפוא עתה את תחולת סעיף 68(ב)(4) הנ"ל - על הבקשה.

7. **ראשית-וזה העיקר, ודי לנו בכך. פרסום שמו של המערער עלול לחשוף את זהותם של הקטינים הנפגעים במקום מגוריהם ובסביבתם.** לפיכך, מכח סמכותנו לפי סעיף 68(ב)(4) הנ"ל, הגענו למסקנה כי יש מקום להחסות את שמו של המערער בפסק הדין, שכן הדבר דרושלשם הגנה על ענינם של הנפגעים, כדי שלא יחשפו, וזאת

באותה מידה שווידאנו כי שמם ומקום מגוריהם של הקטינים הנפגעים לא יגולה.

8. **שנית** ומבלי לפגוע מהאמור בפסקה 7 שלעיל -יש לציין כי ב"כ המשיבה 1 לא הגיש כל תגובה מטעמם של המשיבים 2-4 (הקטינים הנפגעים), למרות שיכול היה לעשות כן. לפיכך הגענו למסקנה כי בטובת העניין של הקטיניםכאמור -אין להמשיך ולפרסם את שמו של המערער (כפי שנעשה בהליכים קודמים), ובנושא זה, באין בקשה נוגדת מטעם המשיבים 2-4- האחריות היא של ההרכב.

9. לבסוף נעיר באשר לטענות שהעלה ב"כ המשיבה 1 בתשובהביחס לעיתוי צו סגירת הדלתיים (כמפורט בפסקה 3 שלעיל) -כי אין מדובר כאן במקרה בו אנו מורים בדיעבד על סגירת דלתיים לצורך איסור פרסום שמו של המערער, שהריבמהלך ההליך בפנינו וכן בפסק הדין החלוט בעניינו- המערער הוגדר כ"פלוני".

הנה כי **קמהשיבה 1** היא זו שביקשה לשנות **עתיאת** מצב הדברים למפרע (בניגוד לדרך הפרסום בפסק הדין). משכך, ובניגוד לטענות המשיבה 1 -לא מדובר פה ב"בקשה לאיסור פרסום" מטעם המערער.

10. העולה מן המקובץ מלמד כי הצורך בהגנה על עניינם של הקטינים הנ"ל גובר, בנסיבות המיוחדות של המכלול, על ערך הפומביות הכרוך בפרסום שמו של המערער.

נוכח כל האמור לעיל -הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באייר התש"ף (18.05.2020).

הוספת פסקה 68(ב)(13)

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה